

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EG) NR 1337/2008

av den 16 december 2008

om inrättande av en snabbinsatsmekanism för att hantera de kraftigt stigande livsmedelspriserna i utvecklingsländerna

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 179.1,

med beaktande av kommissionens förslag,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽¹⁾,

av följande skäl:

(1) Volatiliteten i livsmedelspriserna har försatt många utvecklingsländer och deras befolkningar i en mycket svår situation. Denna livsmedelskris, i kombination med en finansiell kris och en energikris samt miljöförstöring, riskerar att leda till att ytterligare hundratals miljoner drabbas av extrem fattigdom, hunger och undernäring, vilket i sin tur ställer krav på ökad solidaritet med de drabbade befolkningarna. All information om utsikterna på livsmedelsmarknaderna tyder på att den höga volatiliteten i livsmedelspriserna kan komma att fortsätta under de närmaste åren.

(2) Som ett komplement till Europeiska unionens nuvarande instrument för utvecklingspolitik bör därför en snabbinsatsmekanism för att hantera den kris i utvecklingsländerna som orsakats av de volatila livsmedelspriserna inrättas genom denna förordning.

(3) I det europeiska samförståndet om utveckling ⁽²⁾ som antogs av rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, Europaparlamentet och kommissionen den 20 december 2005 anges det att Europeiska gemenskapen (nedan kallad *gemenskapen*) ska fortsätta att verka för att trygga livsmedelsförsörjningen på internationell, regional och nationell nivå, och denna förordning har således till syfte att bidra till detta mål.

(4) Den 22 maj 2008 antog Europaparlamentet en resolution om de stigande livsmedelspriserna i Europeiska unionen och i utvecklingsländerna i vilken rådet uppmanades att samordna alla nationella och internationella livsmedelsrelaterade åtgärder som har till syfte att garantera rätten till mat.

(5) Vid sitt möte den 20 juni 2008 bekräftade Europeiska rådet med kraft sitt åtagande att nå ett kollektivt mål för det offentliga utvecklingsbiståndet (ODA) på 0,56 % av brutonationalinkomsten (BNI) senast 2010 och 0,7 % av BNI senast 2015 enligt rådets slutsatser av den 24 maj 2005, Europeiska rådets slutsatser av den 16-17 juni 2005 och det europeiska samförståndet om utveckling.

(6) I sina slutsatser av den 20 juni 2008 erkände Europeiska rådet att de höga livsmedelspriserna påverkade situationen för världens fattigaste befolkningar och äventyrade framstegen mot uppnåendet av alla millennieutvecklingsmålen, och antog en EU-agenda för åtgärder när det gäller millennieutvecklingsmålen, i vilken det konstateras att Europeiska unionen är angelägen om att i linje med den förklaring som antogs i Rom den 5 juni 2008 vid FAO:s (FN:s livsmedels- och jordbruksorganisation) högnivåkonferens om en tryggad global livsmedelsförsörjning främja ett globalt partnerskap för livsmedel och jordbruk och önskar spela en avgörande roll för att bidra till att överbrygga en del av den ekonomiska klyftan senast 2010 inom områdena jordbruk, tryggad livsmedelsförsörjning och landsbygdsutveckling.

(7) Europeiska rådet förklarade också att Europeiska unionen i denna strävan kommer att verka för ett mer samordnat och långsiktigt internationellt svar på den nuvarande livsmedelskrisen, särskilt inom ramen för Förenta nationerna (FN) och de internationella finansinstituten, att den välkomnar den arbetsgrupp på hög nivå för den globala livsmedelskrisen som inrättats av FN:s generalsekreterare samt avser att ta sitt fulla ansvar i genomförandet av förklaringen från FAO-konferensen. I detta sammanhang har FN:s arbetsgrupp antagit en övergripande åtgärdsram och internationella och regionala organisationer har inlett egna initiativ. Europeiska rådet förklarade också att EU kommer att stödja en kraftig ökning av utbudet av jordbruksprodukter i utvecklingsländerna, särskilt genom att tillhandahålla nödvändig finansiering för jordbruksinsatser och bistånd när det gäller användningen av marknadsbaserade

⁽¹⁾ Europaparlamentets yttrande av den 4 december 2008 (ännu ej offentliggjort i EUT) och rådets beslut av den 16 december 2008.

⁽²⁾ Gemensam förklaring från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, Europaparlamentet och kommissionen om Europeiska unionens utvecklingspolitik: "Europeiskt samförstånd" (EUT C 46, 24.2.2006, s. 1).

riskhanteringsinstrument, att kraftigt ökat stöd kommer att lämnas till offentliga och privata investeringar i jordbruk, och mer allmänt att utvecklingsländerna kommer att uppmuntras att utarbeta en bättre jordbrukspolitik, särskilt för att bidra till livsmedelstrygghet och ökad regional integration samt att Europeiska unionen även kommer att anskaffa medel för att finansiera säkerhetsnät för fattiga och utsatta befolkningsgrupper som går utöver livsmedelsbiståndet.

(8) Det behövs mycket stora ekonomiska och materiella resurser för att fullt ut bemästra verkningarna av och orsakerna till de höga livsmedelspriserna. Det är världssamfundet i dess helhet som bör stå för insatserna och gemenskapen har strävat efter att bidra med sin andel. Europeiska rådet välkomnade vid sitt möte den 20 juni 2008 kommissionens avsikt att lägga fram ett förslag till en ny fond för att stödja jordbruket i utvecklingsländerna, inom ramen för den gällande budgetramen.

(9) Gemenskapens åtgärdsstrategi bör särskilt ha till syfte både att kraftigt uppmuntra till en ökning av utbudet inom jordbrukssektorn i utvecklingsländerna på kort och medellång sikt och att väsentligt minska de negativa verkningarna av de volatila livsmedelspriserna för de fattigaste befolkningsgrupperna i dessa länder. En utbudsökning ligger även i gemenskapens intresse, eftersom den minskar den nuvarande pressen uppåt på jordbrukspriserna.

(10) Gemenskapen förfogar över flera instrument för långsiktigt utvecklingsbistånd, framför allt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1905/2006 av den 18 december 2006 om upprättande av ett finansieringsinstrument för utvecklingssamarbete⁽¹⁾ och Europeiska utvecklingsfonden (EUF), som tillhandahåller offentligt utvecklingsbistånd till AVS-länderna (länderna i Afrika, Västindien och Stilla havsområdet) och ULT (utom europeiska länder och territorier), vilka nyligen programplanerats för att anpassas till de stödberättigade ländernas prioriteringar på utvecklingsområdet på kort och medellång sikt. En storskalig omprogrammering av dessa instrument för att hantera en kris på kort sikt skulle äventyra balansen och överensstämmelsen när det gäller de befintliga strategierna för samarbete med dessa länder. Gemenskapen förfogar dessutom över rådets förordning (EG)

nr 1257/96 av den 20 juni 1996 om humanitärt bistånd⁽²⁾ för att tillhandahålla katastrofbistånd och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1717/2006 av den 15 november 2006 om upprättande av ett stabilitetsinstrument⁽³⁾.

(11) Dessa instrument har emellertid redan mobiliserats eller omprogrammerats så långt som möjligt 2008 för att kunna användas till att avhjälpa de negativa verkningarna av de volatila livsmedelspriserna i utvecklingsländerna. Även om detta i viss mån är möjligt även under 2009 så kommer det ändå långt ifrån att vara tillräckligt för att täcka behoven.

(12) Detta innebär att det fordras en särskild finansieringsmekanism som kompletterar de befintliga externa finansieringsinstrumenten, så att man kan vidta kompletterande krisåtgärder för att snabbt avhjälpa verkningarna i utvecklingsländerna av de för tillfället volatila livsmedelspriserna.

(13) Bistånd i enlighet med denna förordning bör förvaltas på ett sådant sätt att det kan öka lokalbefolkningens livsmedelsförsörjning.

(14) De åtgärder som vidtas inom ramen för denna finansieringsmekanism bör hjälpa utvecklingsländerna att öka sin jordbruksproduktion under kommande säsonger, att snabbt tillgodose sina befolkningars omedelbara behov och att vidta de inledande åtgärder som är nödvändiga för att så långt som möjligt förhindra att livsmedelsförsörjningen på nytt äventyras, samt bidra till att mildra de negativa verkningarna av de volatila livsmedelspriserna på global nivå, i syfte att hjälpa både de fattigaste befolkningsgrupperna och småbrukarna och de europeiska konsumenterna och jordbrukarna.

(15) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är av ett sådant slag att det måste inrättas ett effektivt, flexibelt, öppet och snabbt beslutsförfarande för deras finansiering, med ett nära samarbete mellan alla berörda institutioner.

(16) Enhetlighet och kontinuitet måste säkerställas mellan kortsiktiga åtgärder som syftar till att ge bistånd till de befolkningar som mest direkt och allvarligast drabbats av de stigande och/eller volatila livsmedelspriserna och mer strukturerade åtgärder i syfte att förebygga att den nuvarande livsmedelskrisen upprepas.

⁽¹⁾ EUT L 378, 27.12.2006, s. 41.

⁽²⁾ EGT L 163, 2.7.1996, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 327, 24.11.2006, s. 1.

- (17) Det är nödvändigt att skydda gemenskapens finansiella intressen i enlighet med rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen ⁽¹⁾, rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter ⁽²⁾ och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 av den 25 maj 1999 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (OLAF) ⁽³⁾.
- (18) Eftersom målen för den föreslagna åtgärden inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför, på grund av åtgärdens omfattning, bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (19) De åtgärder som krävs för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽⁴⁾.
- (20) De olika utvecklingsinstrumenten och denna finansieringsmekanism ska tillämpas för att säkerställa kontinuiteten i samarbetet, särskilt i samband med övergången från katastrofbistånd till initiativ på medellång och lång sikt. Denna förordning bör ligga i linje med en långsiktig strategi för att bidra till att trygga livsmedelsförsörjningen i utvecklingsländerna som grundar sig på mottagarnas egna behov och planer.
- (21) För att de åtgärder som föreskrivs i denna förordning ska vara verkkningsfulla och med hänsyn till deras brådskande karaktär bör denna förordning träda i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. Gemenskapen ska finansiera åtgärder som har till syfte att stödja snabba och direkta insatser till följd av de volatila livsmedelspriserna i utvecklingsländerna, främst under perioden mellan katastrofbistånd och utvecklingssamarbete på medellång och lång sikt.

⁽¹⁾ EGT L 312, 23.12.1995, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 292, 15.11.1996, s. 2.

⁽³⁾ EGT L 136, 31.5.1999, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

2. De åtgärder som avses i punkt 1 ska riktas till utvecklingsländer, enligt OECD/DAC:s (Kommittén för utvecklingsbistånd vid Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling) definition, och deras befolkningar, i enlighet med vad som anges nedan.

Dessa åtgärder ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 13.2. De ska finansiera initiativ som har till syfte att stödja denna förordnings syften och mål.

3. När så är möjligt ska de åtgärdsprogram som genomförs av enheter som är stödberättigade enligt artikel 4.1 utarbetas i samråd med det civila samhällets organisationer, och genomförandet av projekt som finansieras genom denna finansieringsmekanism ska involvera sådana organisationer.

4. I syfte att optimera tillämpningen och effekterna av denna förordning ska resurserna koncentreras på en begränsad förteckning över högprioriterade mottagarländer utvalda på grundval av en uppsättning kriterier som anges i bilagan, och på ett sätt som samordnats med andra givare och andra utvecklingspartner och som bygger på en relevant behovsbedömning som tillhandahållits av expertorganisationer och internationella organisationer, t.ex. FN-systemet, i samråd med partnerländerna.

5. För att säkerställa att gemenskapens bistånd blir konsekvent och effektivt kan det, när det gäller regionala eller gränsöverskridande program, i enlighet med förfarandet i artikel 13.2 beslutas att befolkningar i sådana utvecklingsländer som inte tillhör den berörda regionen får dra nytta av programmet i fråga.

6. Då stöd ska ges till åtgärder som genomförs av internationella organisationer, vilket även inbegriper regionala organisationer ska dessa organisationer väljas ut i enlighet med det förfarande som avses i artikel 13.2 och på grund av sitt mervärde, sina komparativa fördelar och sin förmåga att, med avseende på målen för denna förordning, snabbt och effektivt genomföra programmen för att möta behoven hos de utvecklingsländer som är mottagarländer.

Artikel 2

Mål och principer

1. Bistånd och samarbete i enlighet med denna förordning har i första hand till syfte att

- främja en ökning av utbudet från jordbrukssektorn i mottagarländerna eller regionerna,
- stödja åtgärder för att snabbt och direkt mildra de negativa verkningarna av de volatila livsmedelspriserna på lokalbefolkningen, i överensstämmelse med det globala målet om en tryggad livsmedelsförsörjning och FN:s näringsbehovsstandarder,

- c) stärka jordbrukssektorns produktionskapacitet och förvaltningen av densamma för att öka åtgärdernas hållbarhet.

2. Ett differentierat tillvägagångssätt kommer att tillämpas, varvid hänsyn kommer att tas till utvecklingssituationen och verkan av de volatila livsmedelspriserna, så att mottagarländerna eller regionerna och deras befolkningar får ett målinriktat, skräddarsytt och välanpassat stöd som grundar sig på mottagarnas egna behov, strategier, prioriteringar och insatsförmåga.

3. Åtgärder som är stödberättigade enligt denna förordning ska samordnas med åtgärder som är stödberättigade enligt andra instrument, inbegripet förordning (EG) nr 1257/96, förordning (EG) nr 1905/2006 och förordning (EG) nr 1717/2006 samt AVS-EG-partnerskapsavtalet ⁽¹⁾ för att säkerställa kontinuiteten i samarbetet, särskilt i samband med övergången från katastrofbistånd till initiativ på medellång och lång sikt.

4. Kommissionen ska se till att de åtgärder som vidtas inom ramen för denna förordning är förenliga med gemenskapens övergripande strategiska ram för det berörda mottagarlandet eller mottagarländerna.

Artikel 3

Genomförande

1. Gemenskapens bistånd och samarbete ska genomföras med hjälp av en uppsättning beslut om finansiering av sådana stödåtgärder som anges i artikel 1.1–1.3 i denna förordning, vilka ska antas i enlighet med förfarandet i artikel 13.2. Kommissionen ska lägga fram en övergripande plan för användningen av denna finansieringsmekanism, inbegripet den förteckning över mottagarländer som avses i artikel 1.4 och jämvikten mellan de stödberättigade enheter som avses i artikel 4.2, som ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 13.2. Yttrandet från den kommitté som avses i artikel 13.1 om denna övergripande plan ska lämnas före den 1 maj 2009.

2. Med hänsyn tagen till länderspecifika förhållanden ska följande stödåtgärder kunna genomföras:

- a) Åtgärder för att underlätta tillgången till jordbruksinsatsvaror och jordbrukstjänster inbegripet gödningsmedel och utsäde, med särskild hänsyn till lokala resurser och tillgänglighet.
- b) Säkerhetsnätsåtgärder som har till syfte att bibehålla eller förbättra produktionskapaciteten inom jordbruket

⁽¹⁾ Partnerskapsavtal mellan medlemmarna i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan, undertecknat i Cotonou den 23 juni 2000 (EGT L 317, 15.12.2000, s. 3).

och att möta de grundläggande livsmedelsbehoven hos de mest utsatta befolkningsgrupperna, däribland barn.

- c) Andra småskaliga åtgärder i syfte att öka produktionen på grundval av landets egna behov: mikrokrediter, investeringar, utrustning, infrastruktur och lagerhållning, samt yrkesutbildning och stöd till yrkeskategorier inom jordbrukssektorn.

3. Genomförandet av dessa stödåtgärder ska ske i överensstämmelse med förklaringen om biståndseffektivitet, vilken antogs av högnivåforumet för biståndseffektivitet i Paris den 2 mars 2005 ("Parisförklaringen om biståndseffektivitet") och handlingsprogrammet som antogs vid högnivåforumet för biståndseffektivitet i Accra den 4 september 2008 ("Accra-handlingsplanen"). Dess inriktning ska ligga på små och medelstora jordbruksföretag för familjer och livsmedelsproducerande jordbruk, särskilt sådana som drivs av kvinnor, och på fattiga befolkningar som drabbats mest av livsmedelskrisen, samtidigt som alla former av snedvridning av de lokala marknaderna och den lokala produktionen ska undvikas. Jordbruksinsatsvaror och jordbrukstjänster ska i så stor utsträckning som möjligt köpas in lokalt.

4. Administrativa stödåtgärder som uppfyller målen i denna förordning får finansieras med upp till högst 2 % av det belopp som anges i artikel 12.

Artikel 4

Stödberättigade enheter

1. De enheter som är stödberättigade är, i den mån deras program bidrar till att denna förordnings mål uppnås, följande:

- a) Partnerländer och partnerregioner och deras institutioner.
- b) Decentraliserade enheter i partnerländerna, till exempel kommuner, provinser, län och regioner.
- c) Gemensamma organ som inrättats av partnerländerna eller partnerregionerna och gemenskapen.
- d) Internationella organisationer, inbegripet regionala organisationer, samt organ, kontor och uppdrag inom ramen för FN-systemet, internationella och regionala finansiella institut och utvecklingsbanker.
- e) Gemenskapens institutioner och organ, dock endast när det gäller genomförande av de kompletterande åtgärder som avses i artikel 3.4.
- f) EU:s byråer.

- g) Följande enheter eller organ i medlemsstaterna, partnerländerna och partnerregionerna eller varje annat tredjeland, i enlighet med reglerna om tillträde till gemenskapens externa bistånd i förordning (EG) nr 1905/2006, i den mån de bidrar till att denna förordnings mål uppnås:
- i) Offentliga och halvvoffentliga organ, lokala myndigheter och organ samt grupper av sådana myndigheter eller organ eller de organisationer som företräder dem.
 - ii) Bolag, företag och andra privata ekonomiska organisationer eller aktörer.
 - iii) Finansiella institut som tillhandahåller, främjar och finansierar privata investeringar i partnerländerna och regionerna.
 - iv) Icke-statliga aktörer med en oberoende och ansvarig ställning.
 - v) Fysiska personer.

2. En lämplig balans ska tillämpas vid fördelningen av medel mellan de organ som förtecknas i punkt 1 d i denna artikel och andra stödberättigade enheter.

Artikel 5

Former av finansiering

Gemenskapsfinansieringen får utformas på följande sätt:

- a) Projekt och program.
- b) Budgetstöd, särskilt sektorsuppdelat budgetstöd, om partnerlandets förvaltning av de offentliga utgifterna är tillräckligt öppen, tillförlitlig och effektiv och om villkoren för budgetstöd i det relevanta geografiska finansieringsinstrumentet har uppfyllts.
- c) Bidrag till internationella eller regionala organisationer samt internationella fonder som förvaltas av sådana organisationer.
- d) Bidrag till nationella fonder som inrättats av partnerländerna och partnerregionerna i syfte att främja gemensam samfinansiering genom flera givare och bidrag till fonder som inrättats av en eller flera andra givare för gemensamt genomförande av åtgärder.
- e) Samfinansiering med stödberättigade enheter i enlighet med artikel 4.

- f) Medel som på grundval av kommissionsprogram ställs till Europeiska investeringsbankens (EIB) eller andra finansiella mellanhanders förfogande för att tillhandahålla lån (särskilt för att stödja investeringar i och utveckling av den privata sektorn), riskkapital (i form av förlagslån eller villkorlån), eller för andra tillfälliga minoritetsinnehav i ett företags kapital eller för bidrag till garantifonder, i enlighet med villkoren i artikel 32 i förordning (EG) nr 1905/2006, i den mån som gemenskapens finansiella risk är begränsad till dessa medel.

Artikel 6

Finansierings- och förvaltningsförfaranden

1. Åtgärder som finansieras inom ramen för denna förordning ska genomföras i enlighet med förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 av den 25 juni 2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget⁽¹⁾, varvid hänsyn när så är lämpligt tas till om det rör sig om en krisåtgärd.

2. Kommissionen får vid samfinansiering och i andra vederbörligen motiverade fall besluta att överlåta uppgifter som omfattar myndighetsutövning, särskilt uppgifter som avser budgetgenomförande, till de organ som avses i artikel 54.2 c i förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002.

3. Vid decentraliserad förvaltning får kommissionen besluta att använda sig av det stödmottagande partnerlandets eller den stödmottagande partnerregionens förfaranden för upphandling eller förfaranden för beviljande av bidrag, efter verifiering av att de respekterar relevanta kriterier i förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002, förutsatt att villkoren i förordning (EG) nr 1905/2006 uppfyllts.

4. Gemenskapsstöd ska i princip inte användas för att betala skatt-, tull- eller andra avgifter i mottagarländerna.

5. Deltagande i de berörda kontraktsförfarandena ska vara öppet för varje fysisk och juridisk person som är stödberättigad enligt det geografiska utvecklingsinstrument som är tillämpligt för det land där åtgärden genomförs samt för varje fysisk och juridisk person som är stödberättigad enligt de regler som gäller i den internationella organisationen som genomför åtgärden, varvid det ska sörjas för att samma villkor ska gälla för alla givare. Samma regler ska gälla för varor och utrustning. Experterna får vara av vilken nationalitet som helst.

⁽¹⁾ EGT L 248, 16.9.2002, s. 1.

Artikel 7

Budgetåtaganden

Budgetåtaganden ska göras på grundval av kommissionens beslut.

Artikel 8

Skydd av gemenskapens ekonomiska intressen

1. Varje finansiell överenskommelse eller finansiellt kontrakt som följer av genomförandet av denna förordning ska innehålla bestämmelser om skydd av gemenskapens finansiella intressen, särskilt med avseende på bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet i enlighet med rådets förordningar (EG, Euratom) nr 2988/95, förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 och förordning (EG) nr 1073/1999.

2. Kommissionen och revisionsrätten ska enligt överenskommelse uttryckligen ha rätt att utföra granskningar, inbegripet granskningar av handlingar eller på platsen, hos varje kontrakts-part eller underentreprenör som mottagit gemenskapsmedel. I överenskommelsen ska också uttryckligen anges att kommissionen har rätt att genomföra kontroller och inspektioner på platsen i enlighet med förordning (Euratom, EG) nr 2185/96.

3. I alla kontrakt som sluts som ett led i genomförandet av stödet ska kommissionens och revisionsrättens möjligheter att utöva den rättighet som nämns i punkt 2 i denna artikel säkerställas under och efter genomförandet av kontrakten.

Artikel 9

Europeiska unionens synlighet

Kontrakt som ingås i enlighet med denna förordning ska innehålla särskilda bestämmelser för att säkerställa att Europeiska unionen synliggörs i samband med alla åtgärder som genomförs på grundval av dessa kontrakt.

Artikel 10

Utvärdering

1. Kommissionen ska övervaka och se över verksamhet som genomförs enligt denna förordning, i lämpliga fall genom oberoende externa utvärderingar, för att kontrollera om målen har uppnåtts och för att kunna utforma rekommendationer i syfte att förbättra relevanta framtida åtgärder för utvecklingssamarbete. Hänsyn ska tas till förslag om oberoende externa utvärderingar som läggs fram av Europaparlamentet eller rådet.

2. Kommissionen ska för kännedom överlämna utvärderings-rapporterna till Europaparlamentet och den kommitté som inrättas genom artikel 13. Medlemsstaterna kan begära att få diskutera särskilda utvärderingar i den kommittén.

3. Kommissionen ska låta alla berörda aktörer, inbegripet icke-statliga aktörer och lokala myndigheter, medverka när det gemenskapsstöd som föreskrivs i denna förordning utvärderas.

Artikel 11

Rapportering

Kommissionen ska senast den 31 december 2012 förelägga Europaparlamentet och rådet en rapport om genomförandet av åtgärderna, vilken så långt som möjligt ska ange de viktigaste resultaten och verkningarna av det bistånd som tillhandahållits inom ramen för förordningen. Kommissionen ska i december 2009 förelägga rådet och Europaparlamentet en första preliminär utvärderingsrapport över de åtgärder som antagits. I de rapporter som nämns i denna artikel ska särskild uppmärksamhet ägnas kraven i Parisförklaringen om biståndseffektivitet och Accra-handlingsplanen.

Artikel 12

Finansiella bestämmelser

Det finansiella referensbeloppet för genomförandet av denna förordning ska för perioden 2008–2010 vara 1 000 000 000 EUR.

Artikel 13

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av den kommitté som inrättats genom artikel 35.1 i förordning (EG) nr 1905/2006.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 4 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

3. Den tid som avses i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG ska vara 10 arbetsdagar för åtgärder som vidtas fram till den 30 april 2009 och 30 dagar för åtgärder som vidtas därefter.

Artikel 14

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas till och med den 31 december 2010.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg, 16 december 2008.

På Europaparlamentets vägnar
H.-G. PÖTTERING
Ordförande

På rådets vägnar
B. LE MAIRE
Ordförande

BILAGA

Vägledande kriterier för att välja ut mottagarländer och tilldela finansiella resurser:

- Fattighetsnivåer och befolkningsgruppernas verkliga behov.
- Prisutvecklingen för livsmedel och dess potentiella sociala och ekonomiska följder:
 - Graden av beroende av livsmedelsimport.
 - Social sårbarhet och politisk stabilitet.
 - Makroekonomiska effekter av prisutvecklingen för livsmedel.
- Landets förmåga att reagera och att vidta lämpliga åtgärder:
 - Produktionskapacitet inom jordbruket.
 - Motståndskraft mot yttre påfrestningar.

Vägledande finansiella anslag ska grunda sig på kriterierna för att välja ut mottagarländer och beakta mottagarlandets befolkningsstorlek.

Hänsyn kommer även att tas till om givarsamfundet på kort sikt ställer andra finansieringskällor till mottagarlandets förfogande, för prisutvecklingen för livsmedel.
